

“ମିତେ ବଚ୍ଚେ:- ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହେବା ସହିତ ପାଠପଢ଼ା ଦ୍ଵାରା ଧନ ରୋଜଗାର କରି ଜମା କରିବାକୁ ହେବ, ପାଠପଢ଼ା ସମୟରେ ବୁଦ୍ଧି ଇଆଡ଼େ ସିଆଡ଼େ ନ ଯାଉ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମେ ଡବଲ ଅହିଂସକ, ଅନନ୍ଦୋନ ବାରିଷ୍ଟର ଅର୍ଥାତ୍ ଅପରିଚିତ ଦକ୍ଷ ସୈନିକ ମାନବ୍‌ଙ୍କର କେଉଁ ବିଦୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ଏବଂ କାହିଁକି?

ଉତ୍ତର:- ତୁମେମାନେ ମାୟା ଉପରେ ବିଦୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ, ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ଆମେ ରାବଣଠାରୁ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ନେବୁ...ଏହା ମଧ୍ୟ ଡରାମାରେ ଯୁକ୍ତି ରଚନା କରାଯାଇଛି, ତୁମର ବିଦୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ, କାହିଁକିନା ତୁମ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ବିଦୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ମନମାଉବର ମହାମନ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ତୁମକୁ ରାଜତ୍ଵ ମିଳୁଛି । ତୁମେମାନେ ଅଧାକଳ୍ପ ପରମ୍ପରା ରାଜତ୍ଵ କରିବ ।

ଶୀତ:- ମୁଖ୍ୟ ଦେଖ ଲେ ପ୍ରାଣୀ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ସମୁଦ୍ଧରେ ବସିଲା ବେଳେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମର କୌଣସି ସାକାର ଶିକ୍ଷକ ନାହାଁନ୍ତି, ଆମକୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏହା ତ ପକ୍ଷୀ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି ଯେ ସେ ଆମର ପିତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଯେବେ ପଢ଼ୁଛୁ ତେବେ ପାଠପଢ଼ା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରହୁଛି । ଛାତ୍ର ସକ୍ତଳରେ ବସିଥିବା ବେଳେ ଶିକ୍ଷକ ହିଁ ମନେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି, ବାପା ମନେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି କାହିଁକିନା ସକ୍ତଳରେ ବସିଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି । ନାମକୁ ଧରି ରଖିବାର ନାହିଁ । ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ହେବ - ଆମେ ଆତ୍ମା, ବାବାତ୍ମା ଶୁଣୁଛୁ । ଏପରି ତ କେବେ ହେଉ ନାହିଁ । ନା ସତ୍ୟ ଯୁଗ, ନା କଳିଯୁଗରେ ହେଉଛି । କେବଳ ଥରେ ମାତ୍ର ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ହେଉଛି । ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବୁଛ । ଆମର ବାବା ବରତ୍ତମାନ ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି କାହିଁକିନା ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ଉଭୟ କାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଆତ୍ମା ଶିବବାବାତ୍ମା ପାଖରେ ପଡ଼ୁଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଏବଂ ପାଠପଢ଼ା ଅଟେ । ଆତ୍ମା ପଢ଼ୁଛି, ପରମାତ୍ମା ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଫାଇଦା ରହିଛି କାରଣ ତୁମେ ସମୁଦ୍ଧରେ ଅଛ । ଅନେକ ସନ୍ତାନ ଭଲ ଭାବରେ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି । କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେପରି ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ଆମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ତୁମର ଏହା ଯୋଗ ସହିତ ରୋଜଗାର ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମେ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହେବା ସହିତ ଧନ ମଧ୍ୟ ନେଉଛ । ନିଜକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଆତ୍ମା ଭାବିବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧି ବିବରତ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏଠାରେ ବସିବାବେଳେ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ଯେ ଶିବବାବା ପଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକ ରୂପରେ ଆସିଛନ୍ତି । ସେ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ଆମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ବାବାତ୍ମା ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟୁ । ଲାଲ୍ ହାତୀ ମଧ୍ୟ ଅଟୁ । ଗୋଟିଏ ଆଖିରେ ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନ, ଅନ୍ୟ ଆଖିରେ ଜୀବନ ଯୁକ୍ତିଧ୍ୟାନ ରହିଛି । ଏହି ଆଖିର କଥା ନୁହେଁ, ଆତ୍ମାର ତୃତୀୟ ନେତ୍ରର କଥା କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ଆତ୍ମାମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ଯେବେ ଗରୀର ଛାଡ଼ିବେ ତେବେ ଆତ୍ମାରେ ଏହି ସଂସ୍କାର ରହିବ । ଏବେ ତୁମେ ବାବାତ୍ମା ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଉଛ । ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତୁମେ ବିଷ୍ଣୋରୀ ଥିଲ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାତ୍ମା ସହିତ ଯୋଗ ନ ଥିଲା । ଏବେ ତୁମେ ବାବାତ୍ମା ସମାନ ଯୋଗୀ ହେଉଛ । ଈଶ୍ଵର ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତାତ୍ତ୍ଵ ଯୋଗେଶ୍ଵର କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗେଶ୍ଵରତ୍ଵର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ତାତ୍ତ୍ଵ ଯୋଗ ଲଗାଇବାର ନାହିଁ । ସେ ଯୋଗ ଶିଖାଉଥିବା ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ଜଣେ-ଜଣେ ଯୋଗେଶ୍ଵର, ଯୋଗେଶ୍ଵରୀ ହେଉଛ, ପୁଣି ରାଜ-ରାଜେଶ୍ଵରୀ ହେବ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଯୋଗ ଶିଖାଉଥିବା ଈଶ୍ଵର । ନିଜେ ଶିଖୁନାହାନ୍ତି, ଶିଖାଇଥାନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣତ୍ଵର ହିଁ ଆତ୍ମା ଶେଷ ଜନ୍ମରେ ଯୋଗ ଶିଖି ପୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ଯୋଗେଶ୍ଵର କହିଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ତାତ୍ତ୍ଵର ଆତ୍ମା ଏବେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛନ୍ତି । ଯୋଗେଶ୍ଵରତ୍ଵଠାରୁ ଯୋଗ ଶିଖି କୃଷ୍ଣ ପଦ ପାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଏହାତ୍ତ୍ଵ ନାମ ପୁଣି ବରହମା ରଖିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତ ଲୌକିକ ନାମ ଥିଲା, ପୁଣି ମରଜୀବା ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧିରେ ଦୁନିଆରୁ ମରିଗଲେ । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ବାବାତ୍ତ୍ଵର ହେବାର ଅଛି । ବାବାତ୍ତ୍ଵର ହେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ମରିଗଲା ନା । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବାବାତ୍ତ୍ଵ ଦ୍ଵାରା ଯୋଗ ଶିଖୁଛ । ଏହି ସଂସ୍କାର ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନକୁ ଯାଉଛ । ପୁଣି ପ୍ରାରବଧର ନୂଆ ପାର୍ବତୀ ଦୃଶ୍ୟ ଉଦ୍ଭାସିତ ହେବ । ସେଠାରେ ଏହିସବୁ କଥା ମନେ ରହିବ ନାହିଁ । ଏକଥା ବରତ୍ତମାନ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଅଭିନୟ ପୁରା ହେଉଛି । ପୁଣି ନୂଆ ରୂପରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଯେପରି ବାବାତ୍ତ୍ଵର ସତ୍ତ୍ଵକଳ୍ପ ଉଠିଲା ଯେ ମୁଁ ଯିବି ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସୁଛି ଏବଂ ମୋର ବାଣୀ ଶୁଣାଇବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ପରମଧ୍ୟାନରେ ତ ଶାନ୍ତିରେ ରହୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ଡରାମା ଅନୁସାରେ ତାତ୍ତ୍ଵର ପାର୍ବତୀ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି । ଆସିବାର ତ ସତ୍ତ୍ଵକଳ୍ପ ଉଠୁଛି ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସି ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ କଳ୍ପ ପୂର୍ବଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଶୁଣୁଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ହୋଇଗାଲିବ । ସମୟ ଆସିବ ତୁମକୁ ବହୁତ ବଡ଼ ରାଜକୀୟ ହଲ୍ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ, ସେଠାକୁ ବଡ଼-ବଡ଼ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଆସିବେ । ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ବସି ଶୁଣିବେ ।

ଦିନକୁ ଦିନ ସାହୁକାର ମଧୁ ଗରୀବ ହୋଇଯିବେ, ଯେତେ ପିଠିରେ ଲାଗିଯିବ । ଏହିପରି ବିପଦ ଆସିବ, ମୂଷଳ ଧାରାରେ ବର୍ଷା ହେବ, ସାରା କ୍ଷେତ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ିଯିବ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଓ ଆସିବ । ବିନାଶ ଓ ହେବ, ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ । ବୁଦ୍ଧି କହୁଛି ବିନାଶ ନିର୍ଗତ ହେବ । ସେପଟେ ବମ୍ ମଧୁ ତିଆରି ହୋଇ ରହିଛି । ଭାରତରେ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଆସି ହେବ । ଏଥିରେ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅତ୍ୟନ୍ତଦୃଢ଼ ମଧୁ ଉଦ୍‌ବାରଣ ରହିଛି ନା, ତାହାକୁ କେହି ହଲାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହି ଅବସ୍ଥା ପକ୍କା କରିବାକୁ ହେବ; ମୁଁ ହେଉଛି ଆତ୍ମା, ଏହାଦ୍ୱାରା ଗରୀବର ଅଭିମାନ ତୁଟିଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତ ପୁରା ହେଲେ ସ୍ୱର୍ଗ ସାକ୍ଷାତକାର ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ଆମକୁ ଏହି ଗରୀବ ଛାଡ଼ି ଯାଇ ଛୋଟ ପିଲା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଗୋଟିଏ ଗରୀବ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଗରୀବରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି, ଦଶତ ଆଦି ସେଠାରେ କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗର ନିକଟତର ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋ ମଧୁରେ ଯେଉଁ ଅଭିନୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି ତାହା ଧିରେ-ଧିରେ ଖୋଲିବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବତାଇ ଚାଲିବ । ପୁଣି ବାବାଜୀଙ୍କ ପାର୍ବତୀ ପୁରା ହେଲେ ତୁମର ମଧୁ ଅଭିନୟ ପୁରା ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ତୁମର ସତ୍ୟଯୁଗର ପାର୍ବତୀ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତୁମକୁ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ନେବାର ଅଛି, ଏହି ଡ୍ରାମା ବହୁତ କୁଶଳ ଭାବେ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ତୁମେ ମାୟା ଉପରେ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ, ଏଥିରେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଲାଗୁଛି । ସେମାନେ ତ ଗୋଟିଏ ଘଟେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ବସିଛୁ, ଏହା ସୁଖ ଧ୍ୟାନ ହୋଇଯାଇଛି, ଅନ୍ୟ ଘଟେ ପୁଣି ଗୀତରେ ମଧୁ ଭାରତର ଦୁରାବସ୍ଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ତ ଆହୁରି ହିଁ ତମୋପରଧାନ ହୋଇଗଲାଣି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଦୁନିଆ ଅଧିକାରୁ ଅଧିକ ତମୋପରଧାନ ହେଉଛି । ତୁମେ ଏବେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେଉଛ । ଏବେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଛ, ଶେଷରେ ତ ତୁମର ହିଁ ବିଦ୍ୟ ହେବ । ହାହାକାର ପରେ ପୁଣି ଜୟଜୟକାର ହେବ । ଘିଅର ନଦୀ ବହିବ । ସେଠାରେ ଘିଅ ଆଦି କିଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ଗାଈର ଗାଈ ରହିବ । ତୁମେ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ ଭୃଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ବାବା ଆସି ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏକଥା ମଧୁ ଲେଖିଦିଅ ଯେ ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ ଭୃଗୋଳର କିପରି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି, ଆସି କରି ବୁଝ । ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଥିଲେ କହିବେ ଯେ ଏବେ ଲୌହଯୁଗ ଚାଲିଛି ନିର୍ଗତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । କେହି କେହି ତ କହୁଛନ୍ତି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚକ୍ର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର ଅଟେ, ଏବେ କିପରି ରିପିଟ୍ ହେବ । ଏଠାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ- ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀର ଇତିହାସ ତ ନାହିଁ । ଅନ୍ତିମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଚକ୍ର କିପରି ରିପିଟ୍ ହେଉଛି । ସେମାନେ ମଧୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ଏମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ପୁଣି କେବେ ହେବ । ରାମରାଜ୍ୟକୁ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ସହିତ ବାବା ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷାତ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ରହିଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ନିର୍ଗତ ବିଦ୍ୟ ହେବ । ବାବା କୌଣସି ହିଂସା କରାଇବେ ନାହିଁ । କାହାକୁ ମାରିବା ହିଂସା ଅଟେ ନା । କାମ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ହିଂସା । ଏବେ ତୁମେ ଡବଲ୍ ଅହିଂସକ ହେଉଛ । ସେଠାରେ ଅହିଂସା ପରମ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ହେବ । ସେଠାରେ ଲଜିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମ ପାଖରେ ଯୋଗବଳ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ନ ବୁଝିବା କାରଣରୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅସୁର ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଲଢେଇ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି, ଅହିଂସାକୁ କେହି ହେଲେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ତୁମେ ହେଉଛ ଗୁପ୍ତ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ଯୋଦ୍ଧା । ଅଜଣା କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଜଣାଶୁଣା, ତୁମକୁ କେହି ଯୋଦ୍ଧା ଭାବିବେ କି? ତୁମ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନମାନାଭବର ସନ୍ଦେଶ ମିଳିବ । ଏହା ହେଉଛି ମହାମନ୍ତ୍ର । ମନୁଷ୍ୟ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିନାହାନ୍ତି । ସତ୍ୟ-ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ଏସବୁ ହେବ ନାହିଁ । ମନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ରାଜତ୍ୱ ପାଇଲ ପୁଣି ମନ୍ତ୍ରର ଦରକାର ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ କିପରି ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆସିଛୁ । ଏବେ ପୁଣି ବାବା ମହାମନ୍ତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ରାଜ୍ୟ କରିବୁ । ଏବେ ତୁମକୁ ଦୈବୀଶୁଣ ଧାରଣ କରି ପୁଣି କରାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି - ନିଜର ଚାର୍ଟ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ମଜା ଲାଗିବ । ଚରିତ୍ରର ସାର୍ବତ୍ରିକେଷ୍ ଉଲ୍ଲା, ଆହୁରି ଉଲ୍ଲା, ସବୁଠାରୁ ଉଲ୍ଲା ତିନି ପ୍ରକାରର ହୋଇଥାଏ ନା । ନିଜେ ମଧୁ ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତି । କେହି ଉଲ୍ଲା ପାଠ ପଢ଼ିଥାନ୍ତି, କାହାର ପୁଣି ଧ୍ୟାନ ନ ଥିଲେ ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏହା ପୁଣି ହେଉଛି ବେହେରା ପାଠପଢ଼ା । ବାବା ଶିକ୍ଷକ ସହିତ ଗୁରୁ ମଧୁ ଅଟନ୍ତି । ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକତ୍ର ଚାଲୁଛି । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ମରଜିବା ହେବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମର ପିତା ଅଟେ । ବରହମାଜ୍ଜ ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ରାଜ୍ୟ ଦେଉଛି । ଇଏ ମଝିରେ ଦଲାଲ ଅଟନ୍ତି, ଏହାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବାର ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ପତିମାନଙ୍କର ପତି ଶିବ ସାଜନଙ୍କ ସହିତ ଲାଗିଛି । ଏହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମକୁ ନିଜର କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ସ୍ୱାଦ କର । ଆମେ ଆତ୍ମା ନିଜର ପାର୍ବତୀ ପୁରା କରି ଏବେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଘରକୁ ଯାଉଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ସାରା ସୂର୍ଯ୍ୟ ତମୋପରଧାନ ଅଟେ । ୫ ତତ୍ତ୍ୱ ମଧୁ ତମୋପରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସବୁକିଛି ନୂଆ ହେବ । ଏଠାରେ ହୀରା, ନୀଳା ଆଦି କିଛି ମଧୁ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପୁଣି କୁଆଡୁ ଆସୁଛି? ଯେଉଁ ସବୁ ଖଣି ଖାଲି ହୋଇଯାଇଛି ତାହା ପୁଣି ଏବେ ଭର୍ତ୍ତି ହେଉଛି । ଖଣିରୁ ଖୋଳି ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ବିଚାର କର ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସବୁ ଜିନିଷ ନୂଆ ହେବ ନା । ଆଲୋକ ଆଦି ମଧୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ରହିବ, ଏଠାରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଦ୍ୱାରା ଶିଖୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ଏହା ମଧୁ କାମରେ ଆସିବ । ହେଲିକପ୍ଟର ଥିବ, ବଟନ୍ ଦବାଇଲେ ଚାଲିବ । କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ସବୁ ପୁରୁଣା ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ । କେବେ ମେସିନ୍ ଆଦି ଖରାପ ହେବ ନାହିଁ । ଘରେ ବସି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସକ୍ଲକୁ ଅଥବା ବୁଲିବାକୁ ଯିବେ । ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ନିମନ୍ତେ ପୁଣି ଏହାଠାରୁ କମ୍ ସୁବିଧା ରହିବ । ତୁମ ପାଇଁ ସେଠାରେ ସବୁ ସୁଖ ରହିବ । ସେଠାରେ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମକୁ କେତେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦରକାର । ମାୟାର ମଧୁ ବହୁତ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ଏହା ହେଉଛି ମାୟାର ଅନ୍ତିମ ପମ୍ପ । ଲଢେଇରେ ଦେଖ କେତେ ମରୁଛନ୍ତି । ଲଢେଇ ବନ୍ଦ ହେଉନାହିଁ । କେଉଁଠି ଏତେ ବଡ଼ ଦୁନିଆ, କେଉଁଠି ପୁଣି ଏକମାତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ ରହିବ । ସେଠାରେ ଗଙ୍ଗା ପତିତ ପାବନୀ ବୋଲି କହିବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ

ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କୌଣସି କଥା ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଦେଖ ଗର୍ଭାଗରେ ସାରା ସହରର କେତେ ଆବରନ୍ଦନା ପଡୁଛି । ବମ୍ବେର ସବୁ ଆବରନ୍ଦନା ସାଗରରେ ବହିଯାଉଛି ।

ଭକ୍ତିରେ ତୁମେ ବଡ଼-ବଡ଼ ମନଦିର ତିଆରି କରୁଛ । ହୀରା-ମଣିମୁକ୍ତାର ସୁଖ ତ ରହିବ ନା । ତିନି ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଭାଗ ସୁଖ, ବାକି ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଅଧା-ଅଧା ହେଲେ ପୁଣି ମଜା ରହିବ ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବହୁତ ସୁଖୀ ରହିଥାଅ । ପଛରେ ମନଦିର ଆଦିକୁ ଆସି ଲୁଟ କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେ କେତେ ସାହୁକାର ଥିଲ ତେଣୁ ତୁମେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ଲକ୍ଷ୍ମଣ ତ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ରହିଛି । ମାତା-ପିତାଙ୍କର ପଦବୀ ତ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଗାୟନ ରହିଛି ଖୁସି ପରି ଖୋରାକ ନାହିଁ । ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ଆୟୁଷ ବଢ଼ିଥାଏ ।

ଏବେ ଆତ୍ମାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଦରଶନ ହୋଇଛି ଯେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଉଛୁ । ଏତିକି ଅଭିନୟ କରୁଛୁ । ସବୁ ଆତ୍ମା ଅଭିନେତାମାନେ ତଳକୁ ଆସିଗଲେ ବାବା ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବେ । ଶିବଙ୍କର ବରଯାତ୍ରୀର ଗାୟନ ରହିଛି । ଏ ସବୁ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମାନୁସାରେ ଜାଣୁଛ । ତୁମେ ଯେତେ କ୍ଷାଦରେ ରହିବ ସେତେ ଖୁସିରେ ରହିବ । ଦିନକୁ ଦିନ ଅନୁଭବ କରିଚାଲିବ କାହିଁକି ନା ଶିଖାଇବାବାଲା ବାବା ଅଟନ୍ତି ନା । ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କୁ ପଚାରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତୁମେ ତ ପଚାରୁଛ । ଇଏ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ବାବା ପରତତ୍ତ୍ଵର ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଇଏ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ଏହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଶୈଳୀ କେତେ ଚମତ୍କାର ଅଟେ । ଇଏ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବରଣଣା କରି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବା ମୋତେ ଖୁଆଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ନିଜର ରଥ ଦେଉଛି, ସେ ରଥ ଆରୋହଣ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ କାହିଁକି ନ ଖୁଆଇବେ । ଇଏ ହେଲେ ହସ୍ତମାନ ଅର୍ଗ୍ଘ୍ୟ ଅର୍ପଣ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପି ଘୋଡ଼ା । ଶିବବାବାଙ୍କ ରଥ ଅଟେ - ଏହି ଖିଆଇ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିବ । କ୍ଷାଦ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଫାଇଦା ରହିଛି । ଭଗ୍ନତାରରେ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଭାବ ଯେ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛୁ । ନିଜେ ବି ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟେ ତେଣୁ ଏହିପରି ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଫାଇଦା ରହିଛି । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପଦ ସେହିମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ, ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହି ସେବା କରୁଛନ୍ତି ଓ କରମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ପରାପତ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ବାବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ନା । ଏହାଙ୍କର ବେହରା ସେବା ଅଟେ, ତୁମେ ହରା ସେବା କରୁଛ । ସେବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଏହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଦ ମିଳୁଛି । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏହିପରି-ଏହିପରି କର, ଏହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ତ ବହୁତ ତୋଫାନ ଆସୁଛି, ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ ବିନା କରମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ମୁସ୍କିଲ । ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ନାଆଁ ପାର ହେବ, ଏକଥା ଶିବବାବା ଅଥବା ବ୍ରହ୍ମାବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ବୁଝିବା ମଧ୍ୟ ମୁସ୍କିଲ ହୋଇଯାଉଛି । ଏଥିରେ ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବୁଦ୍ଧି ଆବଶ୍ୟକ । ଆରତ୍ତା—

ମିଠା ମିଠା ସିଲିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମରଣୀବା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭଲ ଭାବରେ ପାଠପଢ଼ିବା ସହିତ, ନିଜର ଚାର୍ଟ ଅଥବା ଚାଲିଚଳନର ରେଜିଷ୍ଟର ରଖିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହି ନିଜର କରମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୨) ଅନ୍ତିମ ବିନାଶର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସାହସୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୁଁ ଏକ ଆତ୍ମା - ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ଵାରା ଶରୀରର ସମ୍ପୃତିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଦେହଭାଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈହିକ ସମ୍ପୃତିର ତ୍ୟାଗ କରି ନିକରୋଧି ହେଉଥିବା ନିର୍ମାନଚିତ୍ର ଆତ୍ମା ଭବ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଦୈହିକ ସମ୍ପୃତିର ତ୍ୟାଗ କରିଦେଇଥାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କେବେହେଲେ କ୍ରୋଧ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା କ୍ରୋଧ ଆସିବାର ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇଟି କାରଣ ରହିଛି, ଗୋଟିଏ ହେଲା ଯେତେବେଳେ କେହି ମିଛ କଥା କହିଥାଏ, ଦ୍ଵିତୀୟଟି ହେଲା ଯେତେବେଳେ କେହି ତୁମର ଗଲାଣୀ କରିଥାଏ । ଏହି ଦୁଇଟି କଥା ହିଁ କ୍ରୋଧକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ପରସ୍ପତିରେ ନିର୍ମାନଚିତ୍ରର ବରଦାନ ଦ୍ଵାରା ଅପକାରୀର ମଧ୍ୟ ଉପକାର କର, ଗାଳି ଦେବାବାଲାକୁ ଗଳାରେ ଲଗାଅ, ନିନ୍ଦା କରିବା ବାଲାକୁ ନିଜର ସର୍ତ୍ତା ମିତର ମନେକର - ତେବେ କୁହାଯିବ କମାଳ । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଦେଖାଇବ ତେବେ ଯାଇ ବିଶ୍ଵ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମୌଜର ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ହେଲେ ମାୟାର ଅଧୀନତାକୁ ଛାଡ଼ି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହୁଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ଵାରା:- ଏବେ ଲଗନର ଅଗ୍ନିକୁ ପ୍ରଦ୍ଵଳିତ କରି ଯୋଗକୁ ଢ଼ାଳା ରୂପ କର ।

ଏବେ ଢ଼ାଳାମୁଖୀ ହୋଇ ଆସୁରୀ ସଂସ୍କାର, ଆସୁରୀ ସଂଭାବ ସବୁ କିଛି ଭସ୍ମ କର । ଯେପରି ଦେବୀମାନଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରତିରେ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି ଢ଼ାଳା ଢ଼ାଳା ଅସୁରମାନଙ୍କର ସଂହାର କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ଅସୁର କୌଣସି ବସ୍ତୁକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆସୁରୀ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏସବୁ ହେଲା ତୁମମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତର ଢ଼ାଳା ସଂରୂପ ସ୍ଥିତିର ସମାରକୀ । ତେଣୁ ଏବେ ଏଭଳି ଯୋଗର ଢ଼ାଳା ପ୍ରଦ୍ଵଳିତ କର ଯେଉଁଥିରେ ଏହି କଳିଯୁଗୀ ସଂସାର ଜଳିଯୋଡ଼ି ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ ।